

[Thorkil Kristensen.]

netop fordi man beskattes af den avance, der konstateres ved salg, men ikke af den fortjeneste, man i al stilhed kan sidde og udnytte selv. Så vil jo alle, der kan undgå at sælge, beholde deres ejendom så længe som muligt.

Når jeg siger, at dette er alvorligt, er det fordi det virker i modsat retning af det, man ellers gerne ville opnå med de love, der er behandlet i den senere tid. Man har været betænkelig ved den store stigning i priserne på bygninger og grunde, men her er jo en faktor, som vil få denne stigning til at blive større. Nogle bruger den vending, at det bliver overvæltet på køberen. Det, som for mig er det afgørende, er, at der kommer færre ejendomme i handelen, der bliver mindre udbud, end der ville blive, hvis denne lov ikke bliver gennemført. Derfor virker det i virkeligheden imod den praktiske hensigt, man har, og det får mig til at rejse det spørgsmål: haster det at få denne sag gjort færdig? og i så fald, hvorfor haster det? Jeg kan ikke se, at det haster så meget. Skulle der gå nogen tid, hvor offentligheden venter, at en lov som denne kommer inden længe, men den er der ikke endnu, måtte det vel snarest fremskynde tendensen til at sælge i den periode, fordi man så vil sige: nu kan vi sælge vore ejendomme skattefrit; hvis vi venter nogle måneder, skal vi betale afgift. Det vil vel snarest betyde, at der bliver mere udbud af bygninger og jord i den nuværende knaphedssituation, og det kan jeg egentlig ikke se var nogen skade til.

Men der er en anden grund til, at det efter min mening ikke haster, nemlig den, at tingets værdighed kræver, at de ting, vi afleverer i færdig tilstand, er meget nøje gennemtænkt, og jeg tror, mange her i salen vil have tvivl i så henseende, hvis lovforslaget forlader tingets bord uden en yderligere behandling. Jeg vil derfor opfordre den høje regering til at udsætte tredje behandling af denne sag, til at lade udvalget sidde i sommer, indhente de oplysninger fra ind- og udland, som jeg har talt om, foretage de drøftelser af konsekvenserne ved salg og ikke-salg, som jeg har talt om, og i det hele taget drøfte problemerne igennem og derefter lægge det således indhentede materiale frem for offentligheden, før sagen bliver endeligt behandlet. Det vil være i det

parlamentariske styres velforståede interesse.

Finansministeren (Philip): Ord som ret og rimelighed har været nævnt adskillige gange i dag; der er blevet stillet det spørgsmål, om det lovforslag, vi har til behandling i dag, er i overensstemmelse med ret og rimelighed. Jeg kunne have lyst til at spørge, om det skattesystem, vi nu engang har, er i overensstemmelse med ret og rimelighed. Vi har det sådan i Danmark i dag, at så at sige alle former for arbejdsindkomst og renteindkomst beskattes. Hver gang en arbejder tjener et beløb, må han regne med at skulle aflevere en del deraf. Hver gang en landmand sælger noget, er en del af det noget, der skal tilkomme staten. Det er en nødvendighed, når statens virksomhed skal drives, og det er en nødvendighed for vor hele økonomiske politik.

Men der er visse indkomster eller fortjenester — hvad vi nu skal kalde dem — som endnu i dag er skattefrie. Der er, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen lige sagde, visse indkomster, som man kommer meget let til, og det ejendommelige ved disse indkomster er, at de ofte er skattefrie. Man kunne bedre forstå det modsatte: at de, der var meget svære at komme til, var skattefrie. Men det er nu engang sådan, at det er nogle af dem, der er allerlettest at komme til, som er skattefrie. Der er f. eks. fortjeneste ved salg af fast ejendom. En mand kan købe en ejendom til én pris og kort tid efter sælge den til en helt anden og langt større pris. Han har vundet en fortjeneste, og denne fortjeneste er i Danmark normalt skattefrie. Nu er jeg ikke uenig i, at der kan være en rimelighed i, at ikke enhver fortjeneste i kroner og øre, der kan vindes ved at sælge et hus, skal være beskattet. Det er meget rimeligt, at man, når man har solgt sin ejendom, skal kunne købe det samme for sine penge, som man i sin tid måtte afstå fra at købe, fordi man købte ejendommen. Den stigning, der har været i det almindelige prisniveau, må man have lov til at have, uden at der skal betales noget som helst i skat deraf. Man køber til ét tidspunkt, man sælger til et andet tidspunkt, og er pengeværdien i mellemtiden ændret, ja, så må de nominelle vær-